

Sandoyggjin kann einki skip vera fyrilutan

Tvørturímóti er tørvur á at endurnýggja flotan, sum heldur liv í teimum báðum størstu arbeiðsplássunum í oynni sigur Jógvan Adolf Johannesen, reiðari og lógtinsmaður.

Hóast ymiskt talar fyrri, at hetta ikki júst er besta tíð fyrri nýggjum fiskiskipum – partur av flotanum hevur tørfert við at fáa endarnar at røkka saman – so hevur reiðarin á tveimum av teimum nýggjastu trolarunum í fóroyska fiskiflotanum, Jógvan Adolf Johannesen úr Skopun, ikki so ringar vónir kortini.

Og hóast menn skriva og tosað um, at vit mugu minka um flotan, so ivast Jógvan Adolf Johannesen onga lotu í, at tað var ein røtt – og livsneyðug – avgerð at taka; nevniliga at endurnýggja flotan hjá sandoyingum við tveimum nýggjum trolarum.

Meðalaldur 25 ár.

– Meðalaldurin á skipum í Sandoyinni er 25 ár og hetta er rættiliga høgur aldur til stálskip. Tað er tí skilligt, at avgerandi neyðugt er við eini endurnýggjing av flotanum skulu vit tosa um at halda framhaldandi liv í her í oynni sigur Jógvan Adolf.

Og hann heldur fram: – Hyggja vit so at gongdini viðvikjandi skipabygging seinstu árin, stiggja vit, at Sandoyggjin hevur ikki verið við í okingini av flotanum til landleiðina, síðani Hvannhólmur varð bygdur fyrri 10 árum síðani. Og vit skulu annars leita heili 25 ár aftur í tíðina, at stálskip varð bygt

til oynna og so varð tað heldur ikki til landleiðina. Tað var Ísborg í dag er stóðan tí tann, at Sandoyggjin hevur ein flota, sum aðrir hava sloppið sær av við fyrri at endurnýggja sín egna flota.

– Hetta kunnu vit sjálvandi ikki bliva við at liva við og nú var tað so neyðugt við eini endurnýggjing hjá okkum eisini leggur Jógvan Adolf aftrat.

Byrjaði í 1972

Sjálvur hevur hann tikist við skip og reiðaravirksemið síðani fyrst í 70-unum. Tá var tað ein 50 tonsari, sum teir kortini skjótt sluppu sær av við, og istaðin vórðu tveir gamlir trolarar keyptir úr Vestmanna. Men menn søu skjótt, at tíðin var farin at renna frá teimum varð avgerð at ganga nvegiar leiðu og byggja tveir nýggjar trolarar.

Annar av trolarunum, Stigaklettur, var liðugur í fjør og hin er júst farin av bakkastokki og verður klárur at fara til fiskiskap í august. Teir skulu samtróla og avreiða til tey bæði flakavirkini í Sandoyinni.

Vit spurdu Jógvan Adolf Johannesen, um tað ikki er í og so tungt at skula reka tveir nýggjar trolarar í eini tíð, har alt verður gjørt ella er so dapurt.

– Tað hevur altíð verið

spennandi at fáast við skip, viðhvørt hevur gingið við og viðhvørt imóti. Her í oynni er eingin annar idnaður enn fiskiðnaðurin og so fiskiskipini, so skal plássinum verða liv lagað í framtíðini er als eingin

annar vegur at fara enn at nýtiansgera fiskiförini, ið skulu lata virkjunum fiskin. men fyrri at tað kann mæla runt er so, at vit fáa tianverri viðganga, at fiskaprisirnir altíð hava verið í lægra lagi.

Bert fiskin at liva av

– Nógv verður tosað um at minka um flotan og sagt verður eisini, at tað sum ikki kann standa, tað má falla. Nú ert tú eisini lógtinsmaður. Hvørja viðmerking hevur tú til hetta?

Annar av trolarunum, sum dalbingar hava latið byggja á Tórshavnar Skipasmiðju, fór av bakkastokki í farnu viku. Jógvan Adolf Johannesen hevur góðar vónir, um at tað fáast samuligir fiskaprisir

Nakrir av teimum monum, sum hava havt við skipabyggingina at gera og so reiðarin á skipasmiðjubryggjunni, tá trolarin í farnu viku fór á sjógv

úr flotanum. Tað verður harafturímóti uppkoypt av øðrum, sum hava fát og orku. Hetta vil so bara føra við sær eina miðsavning, og úrslitið verður, at tey smærri plássini so sum Sandoyggjin vera við skerdan lut. Tey hava ikki eins góðar møguleikar at keypa skip upp í kapping við teir stóru.

Sostatt verða útjadarokini taparar í eini slíkari gongd, og tað fer at hava arbeiðsloysi við sær og harvið flyting úr plássunum. Tá kunnu vit við rætti spyrja, hvat tær 100-tals miljonirnar vit byggja samferðslutíð út fyrri skulu til. Tí fáa flakavirkini ikki fisk so merkir tað arbeiðsloysi og í síðsta enda avloftning av byggunum.

– So tað er eyðsýnt, at tað er ikki grundarlag fyrri at minka flotan uttan at tengja hetta uppi spurningin um virksemið á landi.

Virikini

– Hvat við onkra flakavirkjum, u.m. flotin minskar! Hvør skal tá avgerða, hvørji virki skulu hava fisk og hvørji ikki spyr Jógvan Adolf, sum heldur tað vera rætt at seta eina nevnd niður at gera eina nágreiniliga kanning av vinnulivinum á sjógv og á landi fyrri at finna fram til, hvussu vit stýra fongdini, uttan at hetta kemur at geva smáplássunum banasár.

jan

– Tá tað verður sagt, at tað eru ov nógv skip í flotanum so veldst tað um, at tað eru ov nógv skip í flotanum so veldst tað um, hvussu ein sær uppá spurningin. Taka vit t.d. eitt øki sum Sandoyinna, ið nærum bert hevur fiskivinnu at liva av, so vita vit, at virkini kunnu einki skip vera fyrilutan, tvørturímóti er neyðugt við eini endurnýggjing av verandi flota, og tað er so hetta, sum er við at henda nú.

Eg havi oftani hoyrt orðini um, at tað, sum ikki kann standa, tað má falla, verða brúkt sum slagorð, eitt nú til at minka um flotan við. Vit mugu ikki gloyma, at um eitt felag ella skip fer á heysin, so merkir tað ikki, at tað fer

Stigaklettur við bryggju í Skopun. Áttanin er at hann skal avreiða til Sólarnis oghin trolarin til Borgina